

Af Hidir Atay

I Globaliseringens navn...

I den store (og nu viser det sig "lille") verden putter man for tiden hele den danske nation i én bestemt kasse, fordi man åbenlyst har sin egen dagsorden, og ikke fordi 12 tegninger spiller den afgørende rolle. Hysteriet & hykleriet kender ingen grænser.

Vi er så privilegerede, at vi bor og lever i en retsstat med frie domstole. Såfremt nogen medier bevidst har fremprovokeret og forhånet bestemte dele af befolkningen, må løsningen søges afklaret mere civiliseret og retsligt. Dialog & respekt er nøgleord i en sameksistens og de går begge veje. Selv om vi som 2 kulturelle borgere langt fra har oplevet de sidste par år som værende opmuntrende, skal en enkelt bladtegners (måske manglende omtanke) behov for at ytre sig ikke give bestemte diktaturregimer blod på tænderne, så de uden videre kan sværte en hel nation, og dermed også en befolkningsgruppe, som de tror de forsvare. Det Danmark som fundamentalisterne ønsker at brænde, det Danmark, som de ønsker død over, det flag, som de brænder er lige så meget mig, min familie, min nabo mine medborgere og nye landsmænd. Det flag, som de brænder, er også mit flag. Det er kort sagt MIT DANMARK!

Det fordømmer vi på det kraftigste, ligesom vi, demokratisk anlagte mennesker, altid fordømmer aggressioner. Lige meget hvem den udøves af og hvorfor. Samtidig må alle demokratiske kræfter samle sig mod dæmoniseringen af bestemte befolkningsgrupper i vort samfund. Der kommer ingen røg, hvor der ingen ild er. De sidste mange år har der klart været en tendens til at dømme en bestemt befolkningsgruppe, udelukkende pga dens religiøse tilhørsforhold, fordi fleste folk har svært ved at skille fårene fra bukkene. Det er vel også derfor vi moderate er kommet på banen nu! De af os, som har en 2-kulturel baggrund ved, hvad prisen kan være, såfremt det lykkes for yderliggående kræfter at splitte en nation ad. Det får de på ingen måder lov til.

/ Hidir Atay